

Lietuvos Nepriklausomybės šventė.

I. Tautos šventė jau Artinasi.

Vasario 16 dieną š. m. sueina lygiai du metai, kaip Lietuvos žmonės, sutraukdami by kokius rišius su kitomis valstybėmis (Rusija, Vokietija, Lenkija) yra paskelbę visą Lietuvos Tautos apgyventą kraštą, kaip laisvą ir nepriklausomą Valstybę. Lietuvos vyriausybės įstatymu yra nutarta kasmet apvaikštinėti šią dieną kaip Lietuvos Tautos šventę. Pernai visoj Lietuvoj įvairiuose miestuose ir miesteliuose ir sodžiuose buvo tą dieną daromi susirinkimai, vakarai, spektakliai ir tt. Buvo svarstoma tos šventės svarbumas, buvo miniami visi mūsų paskutinių laikų laimėjimai, buvo daromi nutarimai, kas reikia daryti toliau, kaip tikriausiai ginti Lietuvos nepriklausomybę.

Šiuomi yra kviečiami ir visi Amerikos lietuviai prie tautos šventės apvaikščiojimo. Diena tos šventės jau artinasi ir svarbu, jog visi Amerikos lietuviai ir lietuvės suprastų tos šventės svarbumą ir reikšmę Lietuvos valstybės tverime.

II. Kas Buvo Nutarta 16 Vasario, 1918 m.

Didžioji Lietuvos dalis pateko Rusijai pabaigoje XVIII šimtmečio ir iki šio pasaulinio karo apie 120 metų kentėjo ant savęs tos valstybės junga. Prūsų Lietuva kentėjo po Vokiečių Prusijos

valdžia kelius šimtmečius Suvalkų gubernija nors ir buvo po ta pačia Rusijos valdžia, bet lenkai vis kėsinosi ją pasisavinti. Nešdami svetimų valstybių jungą, Lietuvių tauta neturėjo savo savybės, kuri galėtų pratarti visos Lietuvos vardu.

Vieną sykį 1905 m. sušauktas Vilniuje įvairių atstovų seimas išnešęs reikalavimą, kad Vilniuje būtų sušauktas demokratinis būdu seimas, kursai ir valdytų visą kraštą, bet Rusų valdžiai išgalėjus, tas balsas buvo vėl užgniauztas. Užėjus šiam karui buvo susidarys lietuvių Tarybos Šveicarijoje, tai Rusijoje, tai Amerikoje, kurios kėlė klausimą Lietuvos nepriklausomybės, tačiau vyriausiuoju Lietuvos atstovybės organu liko apšaukta Lietuvos Taryba, kuri buvo išrinkta Rugsėjo 18-22 dien., 1917 m. lietuvių suvažiavime Vilniuje. Ten buvo susirinkę iš įvairių apskričių ir vietų iki 240 atstovų, kurie iš savo tarpo išrinko dvidešimts narių, kurie ir sudarė Lietuvos Taryba. Tuo laiku Lietuvoje, kuri buvo užimta vokiečių kariškos valdžios, vokiečiai neprileido daryti bykokių rinkimų ir todėl prisiėjo pasinaudoti tik tomis teisėmis suvažiavimo, kurios okupacijos valdžios buvo leistos. Visa galybė buvo vokiečių rankose. Susirinkę iš viso krašto atstovai išdėstinę vokiečių valdžios hauriausius darbus, priešė vaizdas

nežmoniškiausio pasielgimo tos valdžios su žmonėmis, oet neturėjo kitos galybės, kaip tik reikšti savo nuomonę. Buvo išrinkta atstovybė, bet ji neturėjo jokios teisės byką žmonėms įsakyti, neturėjo lėšų, kad gautų žmonių kancias pamažinti, neturėjo spėkos, kuri galėjusi jų nutarimus paremti, bet ji turėjo teisę kelti protestą prieš vokiečių žiaurumą ir karėtį vardan viso krašto apie jo siekimus. Toksai žodis ir buvo pasakytas Vasario 16-tą dieną. Šių metų Vasario 16 dieną sukaks lygiai du metai, kaip Lietuvos Valstybės Taryba, kaip vienatinė visos Lietuvių Tautos atstovyvė vaduodamasi apsisprendimo teise žmonių balsu yra pareiškus visoms valstybėms, jog nuo šio laiko ji sutraukė visus valstybinius rišius su kitomis valstybėmis ir skelbiamis kaip liuosa ir nepriklausoma valstybė, kurios valdymo forma ir visus svarbiausius vidaus reikalus, o lygiai ir santykius su kitomis valstybėmis turės galutinai nustatyti Lietuvos Steigiamasis Seimas sušauktas Vilniun visuotinu, lygiu slaptu ir betarpiu balsavimu.

Tokia tai buvo išnešta forma Liet. nepriklausomybės apskelbimo, po kurios yra pasirašę visi 20 Lietuvos Vastybės Tarybos narių: Dr. J. Basanavičius, Banaitis, Bizauskas, Piržiška, Dovydaitis, Step, Kairys, P. Klimas, D. Malinauskas, Kun. Mi-

ronas, Stan. Narutavičius, Kun. Petrulis, Kun. Šaulys, Jurg. Šaulys, Jok. Šernas, Ant. Smetona, Jonas Smilgevičius, Kun. Staugaitis, Al. Stulginskas, J. Vailokaitis ir J. Vileišis.

Atsimena, pasirašę po šios rezolucijos, visi nariai atsistoje ir pasizadėjo amžinai jos ginti. Plunksna ir rašalinė liko pavesti d-rui Basanavičiui į Lietuvos Muzėjų.

III. Kokiu Keliu Buvo prie šio Nutarimo Prieita?

Tokia rezolucija nelengva buvo tuomet išnešti, nes ji buvo reiškiu protestu prieš vokiečių okupacijos valdžios darytasias pastangas pavergti Lietuvių tautos suverenitą.

Vokiečių valdžia jau buvo išgavusi nuo Lietuvos Tarybos prigaulingu būdu dokumentą iš 11 gruodžio, 1917 dalyje buvo skelbiama Lietuvos nepriklausomybė, o ki-toje buvo šadama su-eiti su Vokietija, jeigu ji rems Lietuvos nepriklausomybę Tautos Konferencijoje, į amžinų ryšius ant pamato bendros munito, monetos sistemos, bendro kariuomenės ir geležinkelių tvarkymo. Tiesa, ant Gruodžio. dokumento ne visi nariai yra pasirašę, bet buvo tai Tarybos nutarimas, kurį Vokiečių Valdžia norėjo įteikti Lietuvos Brastoje, prasidėjus taryboms su bōlševikais. Žinoma, jie būtų galėję parodyti Lietuvos Tarybos dokumentą iš 11 Gruodžio, bet buvo nesmagu rodyti antroji dalis, kur vokiečių tikslai buvo aiškus link Lietuvos, o patį parašai lygiai buvo po ta antrąją dokumento dalimi. Todėl vokiečiams prisėjo prašyti nuo Lietuvos Tarybos jau kito dokumento, kur būtų

vientik aiškus jų nutarimas dėl atsiskirimo nuo Kusijos, bet netuviai jau susiprato ir nesutiko duoti savę antrą kart prigausti. Vilniun buvo atvykęs iš Lietuvių Brastos ir patsai generolas Hoffmann'as ir politinis vokiečių atstovas Nadolmų, bet Lietuviai drąsiai reikalavo, idant šioj pasiskelbimo formoje be notos dėlei atsiskirimo nuo Rusijos būtų idėta, jog visą valdymo formą ir santykius su kitomis valstybėmis nustato galutinai demokratinis būdu sušauktas Seimas — tuomet buvo norėta išsineriti iš kilpos, kuri buvo užnerta dokumentu iš 11 Gruodžio, 1917 m. Buvo daug pykčio nerymavimo posėdžiuose nuo 9 dienos iki 16 Sausio, bet tinkamos formos, ant kurios būtų tikusi visa Lietuvos Taryba, gauti negalėjo.

Dalis Tarybos buvo jau sutikusi ant tam tikros vokiečiams priimtos formos be aiškaus paminėjimo Seimo ir susirado net 13 narių, kurie buvo jau tikę pasirašyti, bet tuomet keturi Tarybos nariai M. Biržiška, Step. Kairys, Stan. Narutavičius ir Jonas Vileišis pasiskubo paskelbti protestą prieš Steigiamojo Seimo teisiu uzurpavimą ir iš Tarybos išstojo. Tapo sužinota, kam vokiečiai spyrėsi išgauti prielankią sau rezoluciją, ant kurios vos negali nuo Tarybos narių 13 parašų surinkti ir su gėda nuo jos atsisakė, tardami, jog ji nieko nebeпадės. Tuomet likusieji Tarybos nariai vėl suėjo į kontaktą su išstojusiais ir susitaikė ant formulos, kuri buvo išstojusių paruošta ir ant kurios, jau neatsižiuodama į vokiečių norus, sutiko visi Tarybos nariai pasirašyti.

Taip atsirado 16 Vasario aktas, kursai jau umu laiku buvo žino-

ma Berline ir kitų valstybių atstovams. Nuo to laiko jau prasidėjo planinga kova su vokiečių okupacijos valdžia ir jos daromomis pastangomis pavergti jos nepriklausomybę. Laimėjimas toj kovoje daug paėjo nuo ištikusios revoliucijos Rusijoje, o paskui ir pačioj Vokietijoje. Bet buvo laimėta ir nuo tos dienos prasideda jau naujas lapas Lietuvos istorijos.

(Pabaiga bus.)

IŠ LIETUVOS.

Apie Lenkų žiaurumą.

Vincent Jenkins (Jankauskas) gavo nuo savo motinos laišką, kuriame rašoma apie laike karės iškentetus vargus ir nusiskundžiama, kad dabar užėjo lenkų juodaskuriai, kurie plėšia lietuvius be pasigailėjimo. Laiškas rašytas iš Punsko parapijos, nuo karės linijos. Vienok rašant laišką prašoma dėt Lietuvos vardą, nes tikimasi lenkiškus razbainikus švartyti.

Nors ar motos šaudė kaip perkunija ir kulkos krito kaip lietus, vienok visi išliko gyvi, tik tėvelis mirė.

Savo motinos laišką p. Jankauskas patalpino So. Bostono anglų laikraščiuose, kur buvo nurodyta, kiek daug Lietuva nukentėjo laike 4 karės metų.

— Vilniaus miesto herbas sugražintas: Sv. Kristupas raudoname dugne, Zigmunto Augusto duotas 1568 m. Studnickis ir Rušėičas siulė viršuje pridėti dar "Baltąjį Arelį", tik miesto taryba nesutiko.

— Vagystės gelžkelyje. Rasta 20 vagonų miltų, 400 vagonų bulbų, jau bent kelios savaitės, kaip stovi užmiršta, 200 vagonų visai sušalusių. ("N. Kraj.")

NEPAPRASTA PROGA AMERIKOS LIETUVIAMS!

Lietuvos Atstatymo Bendrovė pasiūlo ant pardavimo

5000 ŠERŲ

Lietuvos Prekybos ir Pramonės BANKO

Lietuvos Pramonės ir Prekybos Bankas Kaune yra vienintėlis Lietuvių Bankas sutvertas pramonės ir prekybos tikslams.

Lietuvos Vaistybė valdo 2.500 Šerų ir turi atstovą direktoriare, kuris prižiūri banko veikimą.

L. Pramonės ir Prekybos Bankas nepaprastai greitai ir pasemingai auga ir bujoja ir jau turi savo korespondentais užsieniuose sekančias įstaigas:

- 1) Kopenhagene Privat Bank;
- 2) Stokholme — Enskilda Bank;
- 3) Berlyne — Bank Fur Handel und Industrie;
- 4) Lausanne — (Šveicarijoje) — Banque Federale; ir
- 5) New Yorke — Lietuvos Atstatymo Bendrovė.

PER L. PRAMONĖS IR PREKYBOS BANKO SKYRIUS YRA SIUNČIAMI PINIGAI IŠ VISŲ ŠALIŲ LIETUVON.

Lietuvos Atstatymo Bendrovė L. Pramonės ir Prekybos Banke valdo 2.500 šerų ir turi du atstovu direktoriare.

Stokite į eiles su Lietuvos Valstybe ir su Lietuvos Atstatymo Bendrove ir pirkite tiek Lietuvos Pramonės ir Prekybos Banko šerų, kiek tik išgalite. Skubinkitės, nes tik 5,000 šerų teturime.

Lithuanian Development Corporation

294 Eight Ave., and 25-th str., New York, N. Y.

